

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

בפני כב' השופט ג'מיל נאסר, שופט בכיר

תובע יצחק ברבי

נגד

נתבע ארקדי פומרנץ

פסק - דין

התביעה

1. בפני תביעה לפיצויים בגין הוצאת דיבה בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965.

2. שני בעלי הדין הם תושבי העיר מעלות תרשיחא. התובע, איש חינוך במקצועו, טוען כי הנתבע (ראש עיריית מעלות-תרשיחא), הוציא את דיבתו רעה, ולכן יש לחייבו לשלם פיצויים בגין כך.

3. אעיר כי במסגרת כתב התביעה (ס' 17) עתר התובע לסעד נוסף לפיו יש לחייב את הנתבע לפרסם תיקון של הדברים הפוגעניים שנאמרו על ידו, באותה דרך ובאותה צורה שבה פורסם הפוסט נשוא התביעה, לרבות הבהרה שהדברים המפורטים שיוחסו לפרסום לתובע לא היו נכונים.

דא עקא, עתירה אותה נזנחה על ידי התובע בסיכומיו, והטיעון התמקד בסעד הכספי בלבד (ראו: ס' 50 לסיכומיו).

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

טענות התובע

4. כמפורט בתביעה, ברקע האירועים שהובילו להגשת התביעה, עומדות תוצאות הבחירות לראשות העירייה שהתקיימו ביום 22.10.13, כאשר התובע הינו תומך של שלמה בוחבוט ואילו הנתבע הינו חבר מועצת העיר מעלות תרשיחא, ומועמד לראשות העיר.

ברשת החברתית FACEBOOK התקיים שיח פתוח לציבור בקבוצה הנקראת: "מעלות תרשיחא מדברת ולא פוחדת".

5. תחילתה של הפרשה בהתכתבות בשנת 2014, באותה קבוצה בין התובע לבין תומכות הנתבע, מהן עולה כי אותן תומכות של הנתבע פונות אל התובע בלשון נקבה, בטענה כי מישהי אחרת עושה שימוש בחשבון הפייסבוק שלו (הכוונה לבתו של שלמה בוחבוט), ומסיתות את הדיון לפסים אישיים ופוגעניים, כגון: "היא לא מקבלת אף לילה היא מתוסכלת כבר שנים לא רואים? תראי כמה קמטים?". התובע בתגובה עונה להן בהודעה פרטית, תוך תחושת עלבון, תוך שהוא מציין כי במידה ויעשו שימוש ופרסום של הדברים, האחריות היא עליהן.

6. לטענת התובע, ביום 19.2.17 פרסם הנתבע פוסט, אליו צירף צילום תמונות מסך, אשר תוכנו עולה כדי הוצאת לשון הרע אודותיו, כמצוטט להלן:

"יצחק ברבי. איש חינוך? מורה בבית ספר במעלות תרשיחא? בעל

משפחה ואב לילדים? גועל נפש! תעבירו לכל תושבי העיר ושתפו.

כדי שכל הורה ידע מי זה. ומי מלמד את ילדינו".

ועוד נכתב גם בשפה הרוסית (בתרגום לעברית):

בית משפט השלום בעכו

ת"א 17-09-24582 ברבי נ' פומרנץ

1 "יצחק ברבי. מורה בבית ספר? איש משפחה ויש לו ילדים?
2 תתבייש לך! מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו, אותם עם
3 ההצעות מלוכלך שלה. אז לא שייך למערכת החינוך".

4
5 לפוסט הנ"ל צורפו צילומי מסך:

6
7 איציק ברבי

8 "זה רק אני כותב כאן....

9 לכי תחפשי לך חיים... אם בעלך לא מספק אותך".

10
11 איציק ברבי

12 "אם היית לידי הייתי דוחף לך לפה את מה שבעלך לא דחף לך בחיים
13 כדי שתפסיקי לפנטז לגבי זהות הכותב
14 את עלובה ומסכנה..."

15
16 אורן ושלומית

17 "הסכית/י נא, אני לא אגיב לך באותה צורה שאת כותבת לי כי זו לא
18 רמתי, לעומת זאת אני כן מצלמת מסכים (זו בהחלט הדרך שלי...)
19 את/ה יכול להמשיך לכתוב כאן מה שבא לך...אם אתה חושב/ת שמזיז
20 לי אם את כותב/ת שקיבלתי או לא קיבלתי ואת את חושב/ת שזו השפה
21 הראויה ומתאימה/ה לך את מוזמנת להמשיך..."

22
23 7. זאת ועוד נטען כי הנתבע ביקש מכל מי שצופה בפוסט שפרסם להעבירו לכל תושבי מעלות
24 ולשתף, ואכן נעשה שיתוף לפוסט עם 85 "חברים" ודרכם נעשה שיתוף לעוד 33 "חברים".

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

8. התובע טוען כי שלח באמצעות ב"כ ביום 6.6.17 מכתב התראה לנתבע בו דרש ממנו להסיר את הפוסט תוך פרסום התנצלות ופיצוי כספי, אולם עד מועד הגשת כתב התביעה לא התקבלה כל התייחסות מצד הנתבע, ומכאן התביעה.

9. בכל הקשור לאחריות הנזיקית טוען התובע כי הפוסט מהווה הוצאת לשון הרע בוטה וקיצונית במיוחד אודותיו. הפוסט מציג את התובע כסוטה מין המטריד את הנשים במעלות, אשר שולח הודעות בעלות תוכן מיני לנשים במעלות, ומציע להן הצעות מגוונות, וזאת כאשר ידוע לנתבע כי אין אמת בפרסום, וכי כולו נועד לפגוע בשמו הטוב של התובע ובמקור פרנסתו וכן לסתום את פיו, מאחר והינו משתייך למחנה של שלמה בוחבוט.

10. התובע מוסיף וטוען כי העיתוי בו בחר הנתבע במודע לפרסם את הדברים כעבור שנים, הינו בעקבות פעילותו הציבורית להחליף את שלומית פריבר (תומכת בנתבע) מהנהגת הורים, ונועד להשחיר את שמו הטוב של התובע ולפגוע בפרנסתו, כפי שאכן ארע.

בעקבות פרסום הפוסט ע"י הנתבע, הופסקה עבודתו של התובע בבית ספר "אורט מקיף מעלות" וכן "בישיבה התיכונית".

הסעד הכספי

11. בנסיבות האמורות, טוען התובע כי עוצמת הדיבה וחריפותה, העדר תום הלב והזדון במעשי הנתבע, גרמו לו ולבני משפחתו נזק כלכלי כספי, אשר לצרכי התביעה מעמיד הוא את תביעתו על סך של 400,000 ₪. לחלופין, יש לפסוק לתובע, לכל הפחות, פיצוי בסך 100,000 ₪ בגין פרסום הפוסט נשוא התביעה, וסך של 5,000 ₪ בגין כל שיתוף/לייק שנעשה. לחלופי חלופין, מתבקש ביהמ"ש לפסוק פיצוי לתובע של 50,000 ₪ בגין פרסום הפוסט, וכן סך של 2,000 ₪ בגין כל שיתוף/לייק, וזאת כרף תחתון המשחרר את התובע מהצורך להוכיח את נזקו.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

טענות הנתבע

12. הנתבע עתר לדחיית התביעה נגדו. הוא טען כי מטרת התביעה היא לפגוע בחופש הביטוי ובזכות לבקר התנהלות בלתי תקינה של מורה ומחנך. מטרת התביעה היא לסתום את הביקורת הציבורית ולבצע באמצעות בית המשפט "שיימינג" בנתבע, וזאת בהמשך ל"שיימינג" שהתובע מבצע בנתבע בשליחותו של ראש העיר הקודם.

13. במועד הרלבנטי לתביעה שימש הנתבע כחבר מועצת העיר ושליח ציבור, ומחובתו הציבורית להביע עמדתו כנגד הפוגעות של התובע כלפי נשים במיוחד כאשר זה בא מפי מורה באחד מבתי הספר בעיר אשר ממשיך ללמד במוסד עירוני.

14. התובע "שוכח" לציין בכתב תביעתו שהוא בעצמו כתב בקבוצה בשנת 2014 לשתי אימהות שאחת מהן חד הורית דברים העולים כדי עבירה פלילית המצוטטים להלן:

"זה רק אני כותב כאן..."

לכי תחפשי לך חיים...אם בעלך לא מספק אותך"

"אם היית לידי הייתי דוחף לך לפה את מה שבעלך לא דחף לך בחיים כדי

שתפסיקו לפנטז לגבי זהות הכותב

את עלובה ומסכנה..."

"זה רק אני כותב..."

זה שאת מעיזה לפנטז שאני אישה

אז זה מה שמגיעה לך.

תברר היכן אני גר...תגיעי..."

ואז לא יהיו לך ספקות יותר לגבי הזהות המינית שלי.."

בית משפט השלום בעכו

ת"א 17-09-24582 ברבי נ' פומרנץ

1 "תצלמי...תראי לבעלך...אולי הוא ירגיע אותך..."

2 יבין מה חסר וישלים

3 בהצלחה ושבוע טוב".

4
5 15. עוד "שוכח" התובע לציין בתביעתו כי תגובתו של הנתבע נשוא תובענה זו התייחסה לדבריו
6 הבוטלים של התובע הנ"ל, אשר אין להסכים איתם ויש לגנותם.

7
8 16. התובע עצמו מתבטא באופן גס ובהמי בפסיבוק (נספח א' לכתב התביעה). לא אדם כזה ראוי
9 לקבל את הגנת בית המשפט בגין פגיעה בשמו הטוב. אין לתובע שם טוב.

10
11 17. הנתבע אינו מכחיש כי פרסם את הפוסט נשוא התביעה וכן אינו מכחיש כי ביקש לשתף את
12 הפוסט ואכן נעשה שיתוף כנטען. נטען כי הפרסום של הנתבע היה אמת. התובע אכן הטריד
13 מינית באופן מביש ושלח הודעות בעלות תוכן מיני לנשים והציע להן הצעות מגוונות.

14
15 18. הנתבע מודה כי קיבל מהתובע באמצעות ב"כ מכתב התראה ותוהה כיצד גדל סכום התביעה
16 בין המבוקש במכתב ההתראה לבין הפיצוי המבוקש בתביעה.

17
18 19. בכל הקשור לאחריות הנזיקית טוען הנתבע כי גם אם היה בפרסום הפוסט מצדו משום לשון
19 הרע אודות התובע, קיימות לו מס' הגנות: הדברים שפורסמו היו אמת ונעשו בתום לב ואין
20 לתובע להלין אלא על עצמו; חלה חובה חוקית, מוסרית או חברתית על הנתבע לפרסום
21 הדברים; הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו של התובע; הפרסום לא חרג מתחום הסביר
22 באותן נסיבות; הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע וכן לגנות פרסום
23 קודם של התובע.

24
25 20. הנתבע מכחיש את הנזקים הנטענים וכן את זכאות התובע לפיצוי כלשהו ממנו. נטען כי
26 במעשיו ובמחדליו הביא התובע על עצמו את הפרסום ואת הנזקים הנטענים. זאת ועוד, אם

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

הופסקה עבודת התובע היה זה בעקבות סיום חוזה ו/או מסיבה אחרת שאינה קשורה
לפרסום הפוסט נשוא התביעה.

ראיות הצדדים

21. בתיק נשמעו ראיות הצדדים עד תום. מטעם התביעה העיד התובע בעצמו בלבד. בתום שמיעת
עדותו, הודיע ב"כ הנתבע כי הינו מוותר על חקירתה הנגדית של אשת התובע, מבלי שהדבר
ייחשב כהודאה באף טענה שהועלתה בתצהירה ו/או ויתור על כל טענה נגדית סותרת. מטעם
ההגנה, העידה גב' שלומית פריבר (תושבת מעלות תרשיחא, פעילה פוליטית וחברתית, חברתו
של הנתבע ותומכת בו), וכן הנתבע בעצמו. הוגשו סיכומים בכתב, והתיק הובא בפניי לצורך
מתן פסק דין.

הסוגיות הטעונות הכרעה

22. ניתן לסכם את השאלות להכרעה כך :
א. האם הפוסט שפורסם ע"י הנתבע בקבוצה בפייסבוק מיום 19.2.17 שעה 21:49 (נספח
ו' לתצהיר התובע, עמ' 29), מהווה לשון הרע אודות התובע?
ב. אם כן, האם הנתבע העלה הגנה שיש בה כדי לפטוראותו מאחריותו לפרסום?
ג. אם התשובה לשאלה ב' שלילית, מה גובה הפיצוי לו זכאי התובע, בנסיבות העניין?

דיון

23. בפסיקת ביהמ"ש העליון נקבע כי חרף השינויים בזירה התקשורתית בעידן הטכנולוגי, דיני
לשון הרע כפי שהם מעוגנים בחוק לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), נותרו מבלי
שהוכנסו בהם שינויים של ממש. כמובן, אין בכך כדי לומר שעקרונותיו של החוק אינם
רלבנטיים לעידן הנוכחי, אלא להיפך. הבסיס שהוא איזון זהיר בין הזכות לחופש הביטוי לבין
הזכות לשם טוב נותר בעינו. אולם כעת, נוספת לכך המורכבות הכרוכה בהחלתו של החוק
לנוכח תנאים טכנולוגיים כאלה ואחרים, שכלל לא עמדו לנגד עיני מנסחי החוק, בהיבט של
ההשלכות הצפויות על יכולתם של פרטים להתבטא ברשת האינטרנט בתפוצה רחבה, ישירה

בית משפט השלום בעכו

ת"א 17-09-24582 ברבי נ' פומרנץ

ומיידית (רע"א 1239/19 יואל וגלית שאול נגד חברת ניידלי תקשורת בע"מ ואח', ניתן ביום 8.1.2020).

24. השופט יצחק עמית, התווה בפסק הדין בעניין אילנה דיין (ע"א 751/10 פלוגי נגד ד"ר אילנה דיין-אורבך, פורסם בנבו ביום 8.2.12, תרשים זרימה לטיפול בתביעה בעוולת לשון הרע :

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כדלהלן: בשלב ראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק.

רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות – דין התביעה להידחות.

אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה- אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או- אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

25. אין מחלוקת בין הצדדים כי הפוסט נשוא התביעה פורסם ע"י הנתבע ברשת האינטרנט (בקבוצה בפייסבוק הנקראת "מעלות תרשיחא מדברת ולא פוחדת", להלן: "הקבוצה"), ואין גם חולק כי תוכנו של הפוסט הגיע בפועל לידיעת עשרות חברים נוספים בקבוצה זולת הנתבע,

בית משפט השלום בעכו

ת"א 17-09-24582 ברבי נ' פומרנץ

ובכך מתקיים יסוד הפרסום. בהתאם למתווה שנקבע בפסיקה, אבחן להלן את הפוסט (הפרסום הפוגעני הנטען) ואת טענות הצדדים בנוגע אליו.

26. סעיף 1 לחוק קובע כך:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו

או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או

מוגבלותו;

(ההדגשות אינן במקור ג'.נ.).

27. מבחינת נטל הראיה: היותו של פרסום "לשון הרע" כאחד ממרכיבי העוולה הנזיקית, הרי על

התובע להוכיח כי הפרסום אכן מהווה "לשון הרע". נטל זה חל על התובע הן לגבי היות הפוסט

שפורסם ע"י הנתבע משפיל או מבזה אותו והן לגבי הטענה כי הוא מכוון כלפיו. (ראו: שנהר,

דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור, עמוד 141).

28. על מנת לקבוע אם פרסום מסוים הוא מבזה משפיל או פוגע באופן המקים עילת תביעה לפי

החוק יש לפרשו ולהבין את המשמעות העולה ממנו.

עפ"י הפסיקה, המבחן הוא אובייקטיבי ואין חשיבות לכוונתו של המפרסם או לשאלה האם

הנפגע אכן נפגע בפועל מן הפרסום. מטרת החוק היא למנוע פגיעה בשמו הטוב של האדם, כפי

שהוא נתפש בעיני הבריות. לאור מטרה זו בוחן ביהמ"ש את משמעותו במבחן אובייקטיבי

לפיו הפרסום יהווה לשון הרע רק אם ה"אדם הסביר" היה רואה אותו כך.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

29. בשורה של פסקי דין נקבע כי ככלל, ייחוס ביצוע עבירות פליליות לאדם פלוני עלול לגרור יחס שלילי של הבריות כלפי אותו אדם, שלו יוחסו אותן עבירות פליליות, ולפיכך פרסום כזה עלול להוות "לשון הרע", כהגדרתו בסעיף 1 לחוק (ראו, בין היתר: ע"א 114/64 תיק נגד קרינצי ואח', פ"ד יח(4) 378; ת"א 43433-03-12 מועין ח'ורי ואח' נגד עמאד עוידה, עו"ד (פורסם בנבו)... (ראו גם, אורי שנהר, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור, תשנ"ז-1997, עמ' 128 :

"...נראה כי נדירים יהיו המקרים שבהם יקבע ביהמ"ש

שייחוס של ביצוע עבירה אינו מהווה לשון הרע. בתי משפט

קבעו כי ייחוס מעשה עבירה של רצח, תקיפה, בגידה, גניבה,

זיוף ואף הפרת חוק התכנון והבניה, מהווה לשון הרע".

(ההדגשה אינה במקור- ג'.נ.)

30. למעלה מן הדרוש, אציין כי בפסיקה אף הוכרו מקרים בדרגת חומרה נמוכה יותר שבמסגרתם נקבע כי גם הבעת חשד שאדם עבר עבירה פלילית יש בה משום הוצאת לשון הרע מאחר ופרסום כזה עלול לגרום לכך שבני אדם יתרחקו מהנחשד או יימנעו להיפגש עמו (ע"א 326/68 יוסף אסא נגד משה ליבנה; ובע"א 310/74 שטרית נגד מזרחי, יצא ביהמ"ש מנקודת הנחה, כי תלונה למשטרה בה מובע חשד של פלוני, היא לשון הרע.

31. למקרא הפוסט נשוא התביעה עולה כי הנתבע מכנה את התובע, תוך ציון פרטיו האישיים המלאים ("יצחק ברבי") ואת היותו איש חינוך מוכר, בעל משפחה ואב לילדים, המשמש כמורה בבית ספר במעלות תרשיחא, כמי ש"מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו" המציע להן הצעות מלוכלכות, קרי, מייחס לתובע התנהגות שאינה הולמת העולה כדי ביצוע עבירות פליליות, ואף מקשה הנתבע: האם אדם כזה יכול להיקרא "איש חינוך" המשמש כמורה בבית ספר בעיר ו/או "בעל משפחה ואב לילדים" תוך הוספת המילים "גועל נפש"/"תתבייש לך", וכן בקשה להפצה ושיתוף הפוסט בקרב כל תושבי העיר.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

32. הנתבע אומנם צירף לפוסט שפרסם "צילומי מסך" של תכתובת בפייסבוק בפרטי משנת 2014 בין התובע לבין שלומית פייבר (מכונה בקבוצה "אורן ושלומית"), ובכך אפשר לכאורה לחברי הקבוצה שנחשפו לפוסט שפרסם "להתרשם" ו-"לשפוט" בעצמם, את תגובות התובע ואופן התבטאותו (סגנון בוטה ומכוער שאין לקבלו), ביחס לדברים שפורסמו ע"י גב' שלומית פייבר, שתוכנן צוטט לעיל (סעיף 5 לעיל).
33. חרף האמור, הנתבע פרסם פוסט בקבוצה אליו צירף צילומי מסך של תכתובת שאין הוא צד לה (התקיימה בין התובע לבין גב' שלומית פייבר – 3 שנים קודם לכן), ללא הסכמת הצדדים לה (ראו: חקירתה הנגדית של גב' פליבר עמ' 10 ש' 13-14).
- בנוסף נמנע הנתבע מלציין בפוסט שפרסם כי מדובר בדברי תגובה שנכתבו ע"י התובע בפרטי (ולא בציבורי) ביחס לדברים שפורסמו קודם כן ע"י גב' פייבר בנוגע אליו, ובעיקר נמנע מלצרף לפוסט את מלוא התכתובת בין התובע לבין גב' פייבר (צירף רק צילומי מסך בדגש על תגובותיו הבוטות של התובע), ובכך מנע ו/או הקשה על מי חברי הקבוצה שנחשפו לפוסט נשוא הדיון לעמוד על הנסיבות ועל הקשר הדברים, במסגרתם בחר התובע להגיב כפי שהגיב.
- אדגיש: איני מוצא כל הצדקה לאופן התבטאותו הבוטה של התובע כמצוטט לעיל, יהיו הנסיבות אשר יהיו.
34. לטעמי, האדם הסביר (הנמנה על אותם חברים בקבוצה), המובא לידיעתו פרסום בדבר ייחוס לתובע מעשים או התנהגות של ביצוע עבירות פליליות מסוג הטרדות מיניות של תושבות העיר שהינן אימהות לילדים, ובעיקר שמדובר בתושב העיר, אדם הנשוי ואב לילדים בעצמו, יש בכך משום פוטנציאל לגיבוש דיעה שלילית אודות התובע ולהביא להשפלתו או לעשותו ללעג או לבוז בעיני הבריות, וכן עלול הפרסום זה לגרום לכך שתושבי העיר יתרחקו מהתובע או יימנעו מלשהות במחיצתו או להיפגש עימו, לרבות עם בני משפחתו. בעיקר, כמו במקרה דנן,

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

- 1 שהמעשים שיוחסו לתובע נוסחו כעניין שבעובדה ולא בדרך של הבעת דעה.
- 2
- 3 35. הדבר נכון, ביתר שאת, כאשר הפרסום נעשה ע"י דמות ציבורית דוגמת הנתבע אשר שימש
- 4 כסגן ראש עיר וחבר מועצת העיר באותה עת, ומנגד כאשר מדובר באיש חינוך בעל משפחה
- 5 וילדים העובד לפרנסתו בהוראה וחינוך ילדים באזור שהינו מצומצם יחסית אשר "כולם
- 6 מכירים את כולם".
- 7
- 8 כמו כן בייחוס המעשים הנ"ל לתובע יש משום הטלת דופי ביושרו ותדמיתו בעיני הציבור
- 9 כדמות חינוכית- ציבורית, ואף עלול היה הדבר להביא לפגיעה במשרתו ו/או במשלח ידו.
- 10 מכאן, יש לקבוע כי בתוכן הפוסט שפרסם הנתבע בקבוצה בפייסבוק לפיו התובע "מטריד
- 11 מינית את האימהות של העיר שלנו" יש משום פרסום לשון הרע אודות התובע.
- 12
- 13 36. במסגרת הגנתו לא העלה הנתבע כל טענה לפיה הפוסט שפרסם אודות התובע מהווה "פרסום
- 14 מותר", כך שמתיתר הצורך לדון בשאלה האם פרסום הפוסט נכנס לד' אמות אחת החסיניות
- 15 המוחלטות המנויות בסעיף 13 לחוק.
- 16
- 17 37. טענת ההגנה המכרזית של הנתבע הינה כי עומדת לו הגנת "אמת בפרסום" (סעיף 14 לחוק).
- 18 ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות מצטברים. היסוד הראשון נוגע למידת
- 19 האמיתות של הפרסום המהווה לשון הרע. היסוד השני נוגע למידת העניין הציבורי שבאותו
- 20 פרסום. היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו, והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין המציאות
- 21 העובדתית. היסוד השני עוסק בשאלה, האם קיימים לפרסום יתרונות חברתיים המצדיקים
- 22 אותו, למרות לשון הרע שבו (ראו: שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 215).
- 23
- 24 38. לגבי היסוד הראשון, לא שוכנעתי (בהתאם לתשתית הראייתית שנפרסה בפניי לגבי סוגיית

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

אמיתות הפרסום) כי מתוכן תגובותיו הבוטות ובעלות אופי מיני של התובע כמצוטט לעיל
ניתן להסיק מבחינה עובדתית כי התובע הינו "מטריד מינית את נשות העיר מעלות".
39. מחומר הראיות עולה כי תגובותיו הבוטות של התובע כאמור ניתנו לאחר שחש עלבון עמוק
מכך שתומכות פוליטיות של הנתבע (גב' פייבר ששימשה באותה עת בנוסף גם כיו"ר ועד
הורים בבית"ס ראשונים וגב' רונית מלכה) מקניטות אותו בפומבי בכך שפנו אליו בדף
הפייסבוק שלו בלשון נקבה (בטענה כי מי שכותבת בדף הפייסבוק של התובע היא בתו של
ראש העיר בוחבוט ולא התובע בעצמו).
עולה כי אותן שתי תומכות בנתבע התבטאו אף הן באופן בלתי ראוי נגד בתו של ראש העיר
המכהן (גב' אביטל בוחבוט) בכך שצינו לגביה כי "יורדת נמוך" ו-"לא שווה יחס" ועוד כי
"היא לא מקבלת אף לילה" ומתוסכלת (מינית) כבר שנים (נספח ב' לתצהיר התובע):

אורן ושלומית

"אה ברבית חזרת אלינו? אכן כרגיל הטיעונים שלך ברמה גבוהה... (מה)

קרה? את קצת עצבנית?

רונית מלכה

ברבי למזלך אנחנו יודעים מתי אתה כותב ומתי האומללה כותבת אז

לאומללה שירודת נמוך וחושבת שהיא מצחיקה מישו אנחנו עונים כי

היא לא שווה יחס.

רונית מלכה

היא לא מקבלת אף לילה היא מתוסכלת שנים לא רואים? תראי

כמה קמטים?

אורן ושלומית

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

אז ברבי כנראה באמת נטש לעכו אם נתן את הפייס שלו באופן

קבוע, האמת חבל, הייתי בטוחה שהוא זה שעונה לנועם

בהתחלה...אין הטון השתנה פתאום".

40. ברור מאלי כי אין לקבל כלל וכלל את סגנון תגובותיו הנושא אופי מיני בוטה של התובע כלפי אותן תומכות בתגובה לדברים שצוינו לעיל, וזאת אף אם נניח לטובתו כי חש סובייקטיבית עלבון והשפלה בכך שאותן תומכות פנו אליו בצורה מזלזלת, והטילו ספק לגבי זהות הכותב בדף הפייסבוק שלו ולכאורה בגבריותו.

41. חרף האמור לא ניתן להתעלם מהנסיבות ומהקשר הדברים ברקע התבטאויותיו הבוטות, וכן מפער הזמנים שחלף בין מועד פרסום תגובות התובע לאותן תומכות (2014) לבין מועד פרסום הפוסט ע"י הנתבע (2017).

42. זאת ועוד, גם מתוכן תגובותיו של התובע ניתן ללמוד כי לא היתה כוונה אמיתית מצדו לפנות לאותן תומכות בהצעות מיניות של ממש אלא להטיח בפניהן בצורה בוטה שלא יפקפקו לגבי זהות הכותב בדף הפייסבוק שלו ובזהותו הגברית:

איציק ברבי

אם היית לידי הייתי דוחף לך לפה את מה שבעלך לא דחף לך בחיים

בדי שתפסיקי לפנטז לגבי זהות הכותב

את עלובה ומסכנה....

(ההדגשה אינה במקור ג'.נ.).

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

- 1 43. השאלה האם הפרסום היה אמת והאם היה בו עניין ציבורי מוכרעת על פי מבחן אובייקטיבי.
- 2 ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק לא תחול על פרסום שגוי אפילו אם המפרסם פעל בתום לב
- 3 והאמין בכנות אמיתות הפרסום. יתר על כן, ההגנה לא תחול גם כאשר טעותו של המפרסם
- 4 היא סבירה והוא כלל לא התרשל (ראו, שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 216).
- 5
- 6 מכאן, אף אם נניח לטובת הנתבע כי האמין באופן סובייקטיבי שתוכנו של הפוסט, כפי שנוסח
- 7 על ידו, הינו "אמת" כטענתו, עדיין המסקנה המתבקשת הינה כי היסוד הראשון אינו מתקיים
- 8 מאחר וישנו פער עובדתי בין התכונות השליליות ו/או חומרת המעשים המיוחסים לתובע, כפי
- 9 שנתפסת באופן אובייקטיבי בעיני 'האדם הסביר' הנחשף לתוכן הפוסט לבין מצב הדברים
- 10 לאמיתו של דבר, כפי שעולה מחומר הראיות הקיים בתיק.
- 11
- 12 44. זאת ועוד, גם כי אם נניח (ואינני קובע כך) שיש אמת בטענת הנתבע כי התובע אכן הטריד
- 13 מינית את אותן שתי תומכות באופן שבו בחר להגיב בפייסבוק לדברים שצוינו על ידן כלפיו,
- 14 עדיין אין להסיק מכך כי התובע הינו אדם ה-"מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו",
- 15 המציע להן הצעות מלוכלכות (אלא לכל היותר כי הטריד מינית את אותן שתי תומכות בלבד
- 16 הנמנות על תושבות העיר).
- 17
- 18 45. מאחר ומדובר בשני יסודות מצטברים, הרי די בכך כדי לדחות את טענת הנתבע ביחס להגנה
- 19 זו.
- 20
- 21 46. הנתבע העלה במסגרת סעיף 41 לסיכומיו, טענות הגנה כי פרסם את הפוסט בתום לב בנסיבות
- 22 של הבעת דעה לגבי התנהגות התובע; בנסיבות של הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע או של
- 23 האדם אליו הופנה הפרסום; בנסיבות של גינוי או הכחשה של לשון הרע שפורסמה קודם לכן.
- 24
- 25 יצוין כי טענות הגנה אלה מנויות בסעיף 15 לחוק שכותרתו "הגנת תום הלב" (בין יתר 12

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

1 החלופות המנויות בו), ומחייבות כתנאי מקדמי להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב באחת
2 הנסיבות המנויות בסעיף האמור. על כן יש לבחון האם הוכח ע"י הנתבע כי פרסום הפוסט
3 הנדון נעשה על ידו בתום לב, ואם כן, נמשיך לדון ולהכריע האם הוכחו ע"י הנתבע הנסיבות
4 של מי מהחלופות הנטענות?

5
6 47. במהלך חקירתו הנגדית התייחס התובע לרקע פרסום הפוסט ע"י הנתבע ולמניעיו (פ' 6 ש' 10-
7 27, עמ' 8 ש' 1-8):

8
9 "ש. אתה במסגרת תביעתך מייחס לנתבע אחריות על פרסומים של
10 אנשים אחרים.

11 ת. פרסום שלו. הוא פרסם. אני רוצה להסביר את תשובתי לתקן אותה.
12 מדובר במנהיג פוליטי. הנתבע הזה יש אנשים שמקשיבים לו. הוא היה
13 שותף לאווירה ולעבירה. הרבה הרבה פוסטים שחטפתי בהתקפות
14 שיימינג היו על מנת לרצות אותו. הוא תדלק את זה עוד בשנת 2014. אני
15 שתקתי. ב- 2017 הוא השתמש בזה כאילו לי אין זכויות להביע את דעתי
16 כהורה (הכוונה לביקורת שהעלה התובע בקבוצה נגד גב' פייבר, חברתו
17 של הנתבע, בתפקידה בהנהגת הורים של ביה"ס ראשונים שבו לומד בנו
18 של התובע) וזה נאמר גם על ידי אנשים שלו שהוא מסתובב איתם.

19 ש. האם אתה מייחס לו אחריות משפטית בגין פרסומים של אחרים?
20 ת. לא יודע מה זה אחריות משפטית. אני בהחלט כן בגלל היותו מנהיג
21 ואנשים צייתו להוראותיו. הוא גם לא עשה שום דבר כדי לעצור את זה.
22 הוא גם מחא כפיים באיזה שהוא מקום כשהוא מעודד את זה.

23 ש. אני מסכים עם דבר אחד שאמרת, שהוא מנהיג. בגלל שהוא מנהיג,
24 הוא חייב כמנהיג כנבחר, כאיש ציבור, להתייחס לדברים שאתה כתבת
25 שכב' השופט בתיק של שלומית פריברג (הכוונה פיבר ג'.נ) אמר לך

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

1 שהדברים הם מגעילים ומכוערים. האם מצופה ממנו להתייחס לדברים
2 המגעילים שאתה אמרת?
3 ת. הוא קודם כל התייחס לזה פעמיים. בשנת 2014 כשזה קרה הוא
4 התייחס לזה ושתקתי. ב- 2017 הוא לקח את זה ככלי. אני לא אמרתי
5 את זה בשנת 2017 אלא בשנת 2014. כשהם נאמרו לא הרגשתי בנוח עם
6 זה. הקבוצה הפוליטית שלו החליטו שזה לא ייעלם ולהשתמש בזה ככלי
7 ניגוח בראש העיר".

8
9

9 "ש. האם לשיטתך ולטענתך הנתבע היה צריך להתעלם מדברייך בשנת
10 2014 ולא לחזור עליהם ועצם החזרה עליהם היא זו שמהווה לטענתך
11 פגיעה בדך?

12 ת. גם בשנת 2014 זה בסדר שהוא אמר שזה לא מכובד אך הוא שייך את
13 זה לפוליטיקה. אני אף פעם לא ניסיתי לתרץ את ההתבטאויות האלה.
14 בשנת 2017 זה היה שימוש ברור לצורך פוליטי. נשלח אלי פעיל שלו אלי
15 הביתה באיומים. בטעות חשבתי שמישהו אחר כתב את זה ולא הוא.
16 חסמתי אותו עוד בשנת 2014 ולא חשבתי שזה ממנו. כשהבנתי שזה הוא
17 זה שפרסם את זה, ניגשתי למשטרה והגשתי תביעה שניתנה על מנת
18 לעצור את מחול השיימינג הלא מכבד הזה".
19

20 48. גם הנתבע נחקר באשר לנסיבות החלטתו לפרסם בשנת 2017 את הפוסט הנדון (פי עמ' 11 ש'
21 10-28, עמ' 12 ש' 1-8, 17-33, עמ' 13 ש' 1-2, ועמ' 14 ש' 19-23):

22
23 "ש. מה קרה באותו יום שהחלטת להביע את דעתך על משהו שהיה
24 בשנת 2014?

25 ת. ב- 2014 כשראיתי את הפוסט שמדובר על איש ציבור שהוא מורה

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

1 במדינה, ויתרה מכך, מורה בבית ספר של מעלות תרשיחא, כותב לשתי
2 בחורות דברים קשים, ואני בעצמי איש ציבור, הייתי סגן ממלא מקום
3 ראש העירייה קדנציה לפני כן ושוב פעם אחר כך. כשאני רואה שמורה
4 במדינת ישראל כותב מה שהוא כותב לבחורות אימהות נשואות עם
5 ילדים, כמו כל בן אדם אחראי ואיש ציבור לא יכול לדלג על כך, כי כולנו
6 אחראיים וכולנו דוגמא לאותם תושבי מעלות.

7 בשנת 2017 אחד הפעילים של ראש העיר הקודם החל לכתוב דברים עלי
8 שאני לא ראוי, כן ראוי, ראש עירייה קודם יותר ראוי וכו', אז אחד
9 מהאנשים כתבו שבשנת 2014 אותו בן אדם שהיום כותב על ראש העיר
10 הקודם, פתאום מטיף מוסר מדוע צריך להצביע לראש עיר כזה או אחר?
11 כאיש ציבור הייתי צריך לענות לאותם אנשים שכן לא כדאי שאותו בן
12 אדם שכותב דברים כאלה לא יכול באמת להטיף מוסר לציבור של
13 מעלות.

14 ש. מה פתאום התעוררת ב- 2/17 וכתבת על מה שהיה בשנת 2014?
15 ת. אותו יצחק ברבי התחיל לכתוב למה אני לא ראוי וזה מותר על פי חוק
16 והתחיל תמיכתו

17 שזה גם ראוי ומותר על פי חוק לטובת ראש העיר קודם וכשענו לו מה
18 שענו לו, וכשזה הגיע

19 אלי, אז כתבתי לאותו בן אדם שכתב את מה שכתב בשנת 2014, שהוא
20 לא יכול להטיף מוסר בציבור.

21 ש. ז"א המניע שלך לפרסום הפוסט הזה זה בעקבות הפוסט שהוא
22 התכתב עם אחרים ואתה בתגובה העלית שוב פעם את הפוסט הזה? כדי
23 לסתום לו את הפה?

24 ת. כן.

25 ש. כדי לסתום לתובע את הפה?

26 ת. ממש לא. בן אדם שכותב דברים קשים לאימהות תושבות העיר לא

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

יכול להטיף מוסר לציבור רחב במעלות להצביע לאדם כזה או אחר.

ש. נעלבת ממה שהוא כתב עליך בפוסטים? כעסת עליו ולכן כתבת את הפוסט?

ת. לא. לא נעלבתי. נעלבתי בשביל אותן אימהות.

ש. ז"א שלא היה לך שום מניע אחר?

ת. לא. אך ורק שהילדים שלנו לומדים בבית הספר הזה ויש מורה שבא ומתבטא בצורה כזאת לנשים. נעלבתי בשביל אוכלוסיה שלמה.

....

ש. אני מפנה אותך לפוסט שאתה כתבת ב- 19/2 בשעה 20:49. בדיוק באותו שעה שעשית לייק ומחיאאות כפיים לפוסט של שלמה הנינג'ה (צ.ל. שלומי אנידג'אר ג'.נ.) ששם דובר על כך שרוצים לפטר ולהדיח את שלומית פייבר שהיא תומכת ופעילה שלך והתובע מתקשר לאנשים במעלות ואומר להם שהיא לא ראויה. אתה באותה שעה שעשית לו כפיים ולייק נזכרת בו כדי להשתיק אותו. הטענה שלך עשית את הדברים בתום לב ולהזהיר את הציבור מפני התובע רחוקה מהאמת. האמת היא שאתה רצית לסתום לו את הפה כי הוא פעל כנגד פעילה שלך. מה יש לך לומר?

ת. אתה לא יכול לומר משהו שאתה חושב שזה דבריי. בן אדם שמטריד נשים מינית גם אם זה מילולית ופתאום מתעורר בדרך כזו או אחרת ואם אותו שלומי העלה פוסט ואתה קושר את זה אח"כ לפוסט שלי שיכול להיות, יש כאן עניין ציבורי חד משמעי. אתה מביע דעה כי אתה עורך הדין שלו. זה זכותך. המדינה היא דמוקרטית ואדם צריך לשאת אחריות על מילים שהוא כותב.

ש. מדוע בחרת לפרסם את הפוסט פעם שנייה ללא אותה התכתבות של שלומית פייבר וחברתה? הרי אתה איש ציבור, למה אתה מציג אמת חלקית? מדוע לא כתבת שהדברים נאמרו במסגרת ויכוח בפורום מסוים

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

והוא הגיב למה שכתבו לו?

ת. אתה עושה את עבודתך ואתה לא מבין שלאיש ציבור, איש צבא, משטרה, חינוך, לשופטים וכל מיני אנשים ציבוריים, יש חובה להזהיר תושבים מכל מיני אנשים שסוטים מהנורמות החברתיות במדינה.

ש. זה התפקיד שלך?

ת. חד משמעי. אני לא יכול להתעלם.

....

ש. ידעת שהתובע מתקשר להורים בניסיון להדיח את שלומית? היא התקשרה אליך וביקשה את עזרתך?

ת. לא. אני ידעתי מהדברים ההזויים האלה של התובע מפוסטים שלו בפייסבוק ויכול להיות שאפילו דיברנו על זה. זה היה בשנת 2017. יכול להיות שדיברו על זה בטלפונים והרבה אנשים בעיר. יש פגיעה ישירה באימהות".

הכרעה בסוגיית הגנת פרסום בתום-לב

49. בחינת חומר הראיות שהונח בפניי בסוגיה זו מעלה כי מניעיו של הנתבע בכל הקשור לפרסום הפוסט נשוא התביעה, בעיתוי בו פורסם, היו לשם "סתימת פיו" של התובע כמי שתמך בבחירת ראש העיר הקודם שלמה בוחבוט לקדנציה נוספת, וכן על מנת להביע תמיכה בחברתו גב' פייבר בכל הקשור להמשך תפקודה בהנהגת ביה"ס 'ראשונים' במעלות, לאחר שהתובע פעל מול הורי התלמידים בניסיון להדיחה מתפקידה.

50. אינני מקבל את גרסת הנתבע כי החליט לפרסם את הפוסט מאחר וחש חובה ציבורית, כאיש ציבור, ליידע את תושבי העיר אודות התבטאויותיו הבוטות של התובע כלפי שתיים מתומכותיו הפוליטיות, המהוות לדעתו משום הטרדה מינית של נשות העיר. כבר ציינתי לעיל שאין "אמת" בפרסום זה. כ"כ יש לזכור כי חלפו מספר שנים בין המועד שבו נעשו הדברים

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

- 1 ע"י התובע לבין מועד פרסום הפוסט. לכך אוסיף כי אינני סבור שמחובתו של הנתבע, כאיש
2 ציבורי, היה להתריע בפני תושבי העיר אודות 'מסוכנותו' של התובע, וכל שכן, שלא באופן
3 שבו בחר לעשות כן.
4
5 51. לטעמי, גם אם הנתבע חש סובייקטיבית באמת ובתמים חובה ציבורית/מוסרית להזהיר את
6 הציבור מפני מסוכנותו של התובע, נשאלת השאלה מדוע הוא המתין כ- 3 שנים ולא פרסם
7 את הפוסט בשנת 2014, עת נודע לו לראשונה אודות התבטאויותיו הבוטות של התובע?
8

סוף דבר בשאלת האחריות הנזיקית

- 9
10 52. מכל האמור לעיל, אני קובע כי נסיבות פרסום הפוסט נשוא התביעה על ידי הנתבע, כפי
11 שהוכחו בפניי, נעשו שלא בתום הלב. לאור מסקנה זו, מתייתר הצורך לדון ולהכריע בשאלה,
12 האם הוכחו הנסיבות הנטענות לפי מי מהחלופות המנויות בסעיף 15 לחוק, המצדיקות מתן
13 הגנה לנתבע בגין פרסום הפוסט, על אף היותו מהווה לשון הרע אודות התובע.
14

- 15 53. סיוכמו של דבר, ומהטעמים שצוינו לעיל, אני קובע כי הנתבע לא הוכיח טענת הגנה ראויה
16 שיש בה כדי לפטרו מהאחריות לפרסום הפוסט.
17

הנזק והפיצויים

- 18
19 54. התובע טוען כי כתוצאה מפרסום הפוסט בקבוצה ע"י הנתבע הפכו הוא ומשפחתו מוקד
20 לרינונים ולרכילות מרושעת. ילדיו אשר לומדים במעלות ספגו עלבונות רבים. הפרסום
21 הפוגעני פגע אנושות ביכולתו של התובע לשוב ולהתפרנס בשל אות הקלון שהטיל עליו הנתבע
22 בדבריו.
23

- 24 התובע טוען כי מאז הפרסום נגרם לו נזק כלכלי כאשר פוטר למעשה משני בתי ספר והוחזר
25 לאחר שקוצצו משמעותית שעות העסקתו, ללא סיבה נראית לעין. התובע פנה לנתבע ביום

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

6.6.17 באמצעות ב"כ בבקשה לפרסם תיקון לדברים שפורסמו אודותיו בפוסט לרבות קבלת פיצוי כספי בסך 50,000 ₪, אולם הנתבע לא הגיב לפנייתו כלל (ראו: נספח ט' לתצהיר התובע).

55. בכל הקשור לטענתו כי עבודתו בעיר כמורה בשתי משרות הופסקה, ניתן לראות מחקירתו הנגדית של התובע בביהמ"ש, כי אין בידיו ראיות מספיקות התומכות בטענתו כי קיים קשר סיבתי בין הפיטורים/צמצום היקף משרתו לבין פרסום הפוסט נשוא התביעה (פ' עמ' 6 ש' 1-5):

"ש. מי פיטר אותך לטענתך?

ת. המעסיקים שלי פיטרו אותי, שזה אורט. אני מבהיר הם לא פיטרו אותי. הם צמצמו לי את המשרה כיוון שסגרו את מגמת אלקטרוניקה. פתחו מגמה מקבילה והביאו מורה אחר.

ש. מדוע יש להאמין לך שהפיטורים קשורים לפרסומים?

ת. קשה להוכיח. אני מסכים".

56. התובע העמיד את תביעתו על סך של 400,000 ₪, ללא שפירט כדבעי ממה מורכבת תביעתו. לחלופין עתר לפיצוי בסך 100,000 ₪ בתוספת 5,000 ₪ לכל שיתוף/לייק. לחלופי חלופין עתר לפיצוי בסך 50,000 ₪ בתוספת 2,000 ₪ לכל שיתוף/לייק, וזאת כפיצוי ללא הוכחת נזק.

57. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בסוגיה זו, ואת מכלול נסיבות פרסום הפוסט ע"י הנתבע, תוכן הפרסום הפוגעני שיוחס לתובע באותו פוסט, תפוצתו, וכפועל יוצא מכך פוטנציאל הפגיעה בשמו הטוב של התובע, ומנגד לאחר שבחנתי את חומר הראיות בכל הקשור לאופן התבטאויותיו הבוטה של התובע בעצמו בקבוצה (ראו: נספח א' לכתב ההגנה), נחה דעתי לפסוק סכום מתון לתובע אותו אני מעמיד על סך 7,500 ₪.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 24582-09-17 ברבי נ' פומרנץ

סוף דבר

1

2 58. אשר על כן, אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבע לשלם לתובע את הסך 7,500 ₪ תוך 30

3

יום מיום קבלת פסק דין זה.

4

5 לאור הביטויים שהוכחו בפניי ואשר השתמש בהם התובע, אני מחליט שלא לעשות צו

6

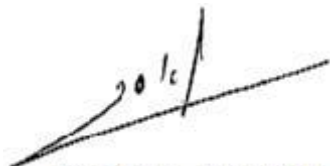
להוצאות.

7

8

ניתן היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

9

ג'מיל נאסר, שופט בכיר

10

11

